

ANOTACE

Technologický rozvoj posledních let s sebou přinesl nejen nové formy elektronické komunikace a sociální fenomény, ale i řadu souvisejících právních otázek. Jelikož internet vytváří paralelní kyberprostor, byla zpochybněna dostatečnost tradičních právních norem, a to včetně pravidel určování příslušnosti soudu a rozhodného práva. Právě této problematice se disertační práce věnuje.

Cílem této práce je identifikovat problematické momenty výkladu a aplikace stávajících norem mezinárodního práva soukromého v kontextu přeshraničních deliktů na internetu, a pokud existují, rovněž nalézt jejich vhodné řešení. Z hlediska metodologického práce využívá analytického přístupu, a to zejména ve vztahu k judikatuře a právním předpisům. Ten je doplněn komparativní metodou, a to jak z pohledu časového, tak z pohledu rozdílných právních kultur.

V první kapitole se zabývá fenoménem digitálních informací, internetu a souvisejících filosofických a sociálních oblastí jako virtualita či kyberprostor. Druhá část se věnuje tématu právní regulace internetu, cenzury a zvláštnímu postavení některých subjektů informačních služeb. V třetí části jsou definovány pojmy deliktu a deliktní odpovědnosti s akcentem na specifika tohoto institutu v kyberprostoru. Čtvrtá část se zabývá problematikou mezinárodního práva soukromého, zejména pak ve vztahu k otázkám deliktní odpovědnosti na internetu. Pátá a šestá kapitola se věnují analýze problematiky soudní příslušnosti a rozhodného práva s akcentem na delikty v prostředí internetu.